

The
Methods of
Modulation

تنوہا کی
راہ گردانی

تالیف: منصور اعظمی کیا

همراه با نوار

بتھوون
مرکز موسیقی بتھوون شیراز

اعظمی کیا، منصور، ۱۳۳۸

شیوه‌های راه گردانی مرکب خوانی و مرکب نوازی از طریق تشابه ملودیک گوشه‌ها / منصور اعظمی کیا

اصفهان: هفت هنر سپاهان - ۱۳۸۳

ISBN 964-95818-0-4

سه، ۱۰۶ ص: جدول .

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

عنوان روی جلد: شیوه‌های راه گردانی - The methods of modulation همراه بانوار.

کتابنامه: ص. ۱۰۵، همچنین به صورت زیر نویس .

۱ - مدگردانی (موسیقی). ۲ - آواز ایرانی، دستگاهها ۳ - آواز ایرانی، دستگاهها - ردیف - پارتیسیون.

الف. عنوان. ب. عنوان: شیوه‌های راه گردانی - The methods of modulation همراه بانوار.

۷۸۹/۱

۹ ش ۶ الف / MT۳۴۴

م ۸۳ - ۲۲۸۵۲

کتابخانه ملی ایران

انتشارات هفت هنر سپاهان (وابسته به حوزه هنری اصفهان)

اصفهان خیابان آبشار اول. پارک ایثارگران. خانه هنرمندان

تلفن: ۶۶۲۴۳۰۰۰ فکس: ۶۶۳۶۳۹۷

Website: www.artesfahan.com

Email: hafthonar@artesfahan.com

نام کتاب: شیوه‌های راه گردانی

مؤلف: منصور اعظمی کیا

شمارگان: ۳۰۰۰ نسخه

نوبت چاپ: اول ۱۳۸۳

ناشر: هفت هنر سپاهان

حروف چینی، نت نگاری و صفحه آرایی: فرشید جم

نت نویسی: دکتر امید قبادی

بازخوانی و ویرایش نت نویسی: مهران اعظمی کیا

طراحی جلد: فریبرز علاقه بند

مدیر فنی نشر: امیر مسعود حلاج

لیتوگرافی: سروش چاپ متن: پارسا چاپ جلد: نقش جهان

صحافی: سپاهان

کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر برای انتشارات هفت هنر سپاهان محفوظ می باشد.

مرکز موسیقی بتهوون شیراز

فهرست

۱	.....	نچوا با اهل طلب
		فصل اول
۳	.....	شرحی بر مفهوم راه گردانی
۵	.....	شرحی بر مفهوم راه گردانی
۵	.....	مُد و مُدگردی (مُدلاسیون)
۶	.....	مرکب خوانی
۷	.....	شرایط دست یابی به مرکب خوانی و مرکب نوازی
۷	.....	داشتن صدای توانا
۷	.....	آشنایی تئوریک و علمی با گام‌ها، مقام‌ها و گوشه‌های ردیف دستگاهی
۸	.....	تسلط کامل بر ردیف موسیقی آوازی و سازی
۸	.....	خلاقیت، ابداع و ذوق تلفیق گوشه‌ها با یکدیگر و جابجایی‌های مناسب
۹	.....	توانایی در اجرای هر یک از دستگاه‌ها و مشتقات آن از مایه‌های مختلف
۹	.....	آشنایی و آگاهی علمی و عملی با سازهای ایرانی
۹	.....	شرایط نهایی دست یابی به مرکب خوانی و مرکب نوازی
۱۰	.....	معنای راه گردانی و استفاده از این واژه در اشعار فارسی
۱۲	.....	بررسی پیشینه‌ی راه گردانی آوازی و سازی از طریق متون ادب پارسی
۲۸	.....	نمونه‌هایی از شعر معاصرین در رابطه با راه گردانی
۳۲	.....	علت و انگیزه‌ی لزوم راه گردانی در موسیقی ردیف دستگاهی ایران
۳۲	.....	تغییر حالت حاکم بر فضای ذهنی مخاطب
۳۳	.....	تعویض تونالیتته و مایه‌ی اولیه و متناسب سازی آن با گستره‌ی صدا
۳۴	.....	ارتباط منطقی گوشه‌های مختلف ردیف از لحاظ ساختار ملودیک
۳۴	.....	رهایی از محدودیت گام آغازین
۳۵	.....	تجلی جلوه‌های حسی مختلف از موسیقی ردیف دستگاهی

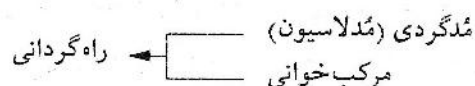
۳۶	نمایش تسلط و توانایی بر اجرای گام‌ها و بافت زنجیره‌ی ردیف
۳۶	محدود نساختن ذهن شنوندگان به قالب‌های محدود پیشین
۳۷	پیدایش شیوه‌ی آوازی و سازی نوین
۳۹	بررسی انواع راه‌گردانی از نقطه‌نظر علمی و تئوریک
۳۹	مرکب قریب‌الفهم (درک آسان)
۳۹	مرکب بعیدالفهم (درک سخت)
۴۰	به‌کارگیری راه‌گردانی با درک آسان و سخت در بافت ردیف
۴۱	مثال‌هایی برای وضوح راه‌گردانی درک آسان و سخت
۴۲	شباهت‌های ملودیک گوشه‌های ردیف موسیقی سنتی
۴۳	نام گوشه‌ها و آوازهایی که اجراکننده در گام‌های مختلف باید بداند

فصل دوم

۴۵	جدول‌های ارتباط گوشه‌ها با یکدیگر در گام‌ها و دستگاه‌های متفاوت
۴۷	ارتباط گام شور، ماهور، راست و پنج‌گاه، سه‌گاه و نوا
۴۷	ارتباط گام شور و ماهور
۴۹	ارتباط گام شور و نوا
۵۰	ارتباط گام شور و سه‌گاه
۵۲	ارتباط گام ماهور و سه‌گاه
۵۳	ارتباط گام ماهور، نوا و افشاری
۵۴	ارتباط گام ماهور و نوا
۵۵	ارتباط گام نوا و سه‌گاه
۵۶	ارتباط گام راست و پنج‌گاه، شور، سه‌گاه، نوا و افشاری
۵۶	ارتباط گام شور، ماهور، همایون و نوا
۵۷	ارتباط گام شور و ماهور
۵۸	ارتباط گام شور و همایون
۵۹	ارتباط گام ماهور و راست و پنج‌گاه، بیات اصفهان، بیات ترک، نوا و افشاری
۵۹	ارتباط گام ماهور و بیات ترک
۶۰	ارتباط گام ماهور و بیات اصفهان و همایون
۶۱	ارتباط گام ماهور، شور، بیات اصفهان و همایون
۶۲	ارتباط گام شور، ابوعطا و ماهور
۶۳	ارتباط گام ماهور و افشاری
۶۴	ارتباط گام ماهور و بیات اصفهان
۶۵	ارتباط گام شور، سه‌گاه، همایون و بیات اصفهان
۶۵	ارتباط گام ابوعطای Fa با گام شور Sol
۶۶	ارتباط گام شور و همایون
۶۷	ارتباط گام ماهور، راست و پنج‌گاه، بیات ترک و افشاری
۶۸	ارتباط گام راست و پنج‌گاه و بیات ترک
۶۹	ارتباط گام سه‌گاه، نوا و افشاری
۶۹	ارتباط گام شور و سه‌گاه

شریحی بر مفهوم راه‌گردانی

به جهت ارتباط تنگاتنگ واژه‌های مُدگردی (مُدلاسیون)، مرکب‌خوانی و راه‌گردانی با یکدیگر، لزوماً به بررسی مفهوم واژه‌های مُدگردی و مرکب‌خوانی و راه‌گردانی پرداخته و از این رهگذر به سهولت، به ارتباط منطقی هر سه واژه پی خواهیم برد و به دنبال آن شایستگی انتخاب واژه‌ی راه‌گردانی برای این مجموعه و ترجیح آن بر دو اصطلاح مُدگردی و یا مرکب‌خوانی معلوم خواهد شد.

مُد و مُدگردی (مُدلاسیون)

واژه‌ی مُد به معنای روش، طریقه، طرز، چگونگی، کیفیت بوده و هنگامیکه این واژه در عَرَف موسیقی به کار گرفته شود، منظور آن است که، به طریقه و کیفیتی خاص در ساختار اصلی یک گام تغییراتی به وجود آوریم و به گونه‌ایی عمل کنیم که مقام و یا مایه اصلی آن گام (مُد) تغییر نماید. چنانچه یکی از محققین^۱ موسیقی درباره‌ی واژه‌ی مُد چنین آورده است:

«مُد به معنای الگویی در ترتیب نت‌ها یا صداها‌ی موسیقی که پی در پی با فاصله‌هایی از پیش تعیین شده در میانشان قرار گرفته باشند و در هر مُد تعداد نت‌ها یا نام آن‌ها هفت عدد می‌باشد (در دانگ یا تراکورد این تعداد نت ۴ عدد است)».

و در جایی دیگر^۲ درباره‌ی واژه‌ی مُد چنین گفته شده است:

۱. منصورى، پرویز. هارمونى تحلیلى. انتشارات پارت، چاپ اول ۱۳۶۲.

۲. کولند، آرون، چگونه از موسیقی لذت ببریم. ترجمه‌ی دکتر مهدی فروغ، چاپ سوم ۱۳۶۷.

در ترتیب قرار گرفتن فاصله‌های پرده و نیم پرده مابین نت‌های هشت‌گانه یک گام و در تمام مُدهای مختلف، فاصله بین درجه‌ها عبارت است از پنج فاصله پرده و دو فاصله نیم پرده و شرط اصلی تنظیم هر مُد، رعایت فواصل پرده و نیم پرده‌های^۱ مابین اصوات آن است». با در نظر گرفتن تعابیر فوق در مورد واژه‌ی مُد می‌توان گفت که:

گرداندن و عوض نمودن فواصل اصلی یک مد یا گام بر اساس قوانین و فرمول‌های استاندارد موسیقی، می‌تواند مُدگردی یا مُدلاسیون نامیده شود.

مرکب‌خوانی

با تعمیم دادن تعریف مُدگردی به موسیقی مشرق زمین، می‌توان مرکب‌خوانی و مرکب‌نوازی را چنین تعریف کرد:

علم و عمل ترکیب و تغییر مقام‌ها و مایه‌ها به وسیله‌ی ساز و یا حنجره‌ی انسان به طریقه‌ای گوش‌نواز را مرکب‌نوازی یا مرکب‌خوانی می‌گویند.

در مرکب‌خوانی یا مرکب‌نوازی چنانچه از محتوای کلام هویدا است، خواننده یا نوازنده باید ترکیبی از محفوظات و آنچه از ردیف موسیقی سنتی در سینه دارد را به گونه‌ای ظریف و موزون در هم آمیخته و به فراخور زمان و مکان مناسب، ملودی‌های بدیع و تازه بیافریند و به کار ببندد. انجام این فن (مرکب‌خوانی یا مرکب‌نوازی) از جمله اعمالی است که در طول سالیان متمادی به دست می‌آید و در حقیقت خواننده با دست پیدا نمودن به این شگرد و به کارگیری گاه‌وبی‌گاه آن، اراده‌ی تسلط و نکته‌دانی می‌نماید.

آوازخوان و نوازنده هنگامیکه به این عمل مبادرت می‌کند، صرف‌نظر از تنوع و گوناگونی، بیش‌تر جنبه‌ی اطلاع‌خویش را از نکته‌های ظریف و دقیق ردیف دستگاهی در قالب آواز یا ساز ایرانی به نمایش می‌گذارد. به تعریفی ساده‌تر می‌توان چنین گفت:

هنگامیکه خواننده به صورت ارادی و عمدتاً از یک گام به گام دیگری وارد شود و در واقع بعضی از فواصل بین درجات هشت‌گانه‌ی معمول یک گام را تغییر دهد، به‌طوریکه حالات به‌وجود آمده از طریق آن گام، تبدیل به حالات دیگر شود، اصطلاحاً می‌گویند خواننده مرکب‌خوانی کرده است. یعنی ترکیب و تغییر فواصل گام‌های مختلف با یکدیگر.

۱. که البته تعمیم این فرمول بر فرهنگ موسیقی مشرق زمین ربع‌پرده‌ها را نیز شامل می‌شود. «م»

مثلاً گام آغازین ماهور است و خواننده مشغول آوازخوانی در دستگاه ماهور است، اگر فواصل گام را طوری تغییر بدهد که گام ماهور، مثلاً تبدیل به گام همایون و یا چهارگاه شود، در واقع مرکب‌خوانی کرده است. به‌طور کلی در موسیقی سنتی ایران: عبور از یک دستگاه به دستگاه‌های دیگر و برگشت دوباره به دستگاه اول با رعایت قواعد ردیف، مرکب‌خوانی نامیده می‌شود.^۱

شرایط دست‌یابی به مرکب‌خوانی و مرکب‌نوازی

بدیهی است که با رعایت و در نظر گرفتن نکاتی چند، خواننده یا نوازنده در انجام این عمل می‌تواند موفق باشد و دست‌یابی به این عمل با موجود بودن شرایط خاصی انجام می‌پذیرد که در زیر به آن نکات اشاره می‌کنیم.

داشتن صدای توانا^۲

منظور از داشتن صدای توانا، نه بدان معنی است که شخص خواننده حتماً از وسعت صدای بالا و قوی برخوردار باشد و از عهده‌ی خواندن مایه‌های اوج به خوبی برآید، بلکه در این جا مقصود صدایی است که با هر محدوده و گستره‌ی صدا، کلیه‌ی درجات یک گام موردنظر را به صورت ژوست سُرایش کند و ثانیاً گوشه‌ی قوی داشته باشد، در طول سالیان بهداشت حنجره و فیزیک به‌کارگیری صحیح صدا را رعایت نموده باشد و از عارضه‌هایی که معمولاً از اتخاذ مایه‌های نامطلوب برای خواننده پدید می‌آید، مصون بوده باشد.

بدیهی است اگر صدایی توانایی (نه به معنا و مفهوم گفته شده، بلکه به مفهوم قدرت مندی در اتخاذ مایه‌های بالا و اجرای نت‌های بیش‌تر از یک گام معمول) را داشته باشد، زمینه و دستاویز برای اجرای مرکب‌خوانی به مراتب آسان‌تر و گوش‌نوازتر خواهد بود.

آشنایی تئوریک و علمی با گام‌ها، مقام‌ها و گوشه‌های ردیف دستگاهی

یک خواننده‌ی خوب و مسلط، هنگامی می‌تواند به مرکب‌خوانی و عمل تعویض گام‌ها دست پیدا

۱. مسعودیه، محمدتقی. مبانی اتنوموزیکولوژی. انتشارات صدا و سیمای جمهوری اسلامی، چاپ اول ۱۳۶۶.

۲. در مورد سازها برای مرکب‌نوازی علی‌القاعده باید مضراب و پنجه نوازنده قوی و پخته باشد. «م»

کند که، فواصل تشکیل‌دهنده‌ی گام‌ها را بشناسد، حدود و گستره‌ی هر کدام از گام‌ها و دستگاه‌ها را بداند، جایگاه صدای خودش و ارتباط منطقی آن را با محدوده‌ی گام‌ها شناخته باشد. نت‌های شاهد و ایست گوشه‌ها و جایگاه آن‌ها روی درجات هر گام را به خوبی بررسی و به خاطر سپرده باشد.^۱

تسلط کامل بر ردیف موسیقی آوازی و سازی

تسلط خواننده بر ردیف موسیقی آوازی و سازی در امر دست‌یابی به مرکب‌خوانی و یا مرکب‌نوازی باعث آن خواهد شد که خواننده در مواقع آوازخوانی به خواندن چند بیت در یک گوشه و مکرر شدن حالات آواز ملزم نباشد و به مدد ساختار ملودیک گوشه‌ها و تیکه‌های مختلف، تعویض فواصل گام را حاصل سازد.

بدیهی است که تسلط و حسن اجرای ردیف خود یکی از ده‌ها آرایه‌ای است که خواننده باید دارا باشد و از ملزومات و مقدمات امر مرکب‌خوانی است.

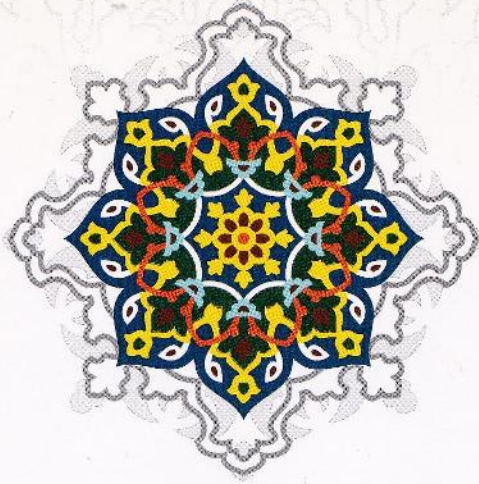
خلاقیت، ابداع و ذوق تلفیق گوشه‌ها با یکدیگر و جابجایی‌های مناسب

آفرینش ملودی‌های گوناگون نامکرر با توجه و تکیه بر سرمایه‌ی ردیف‌های موجود از جمله صفات بارزی است که به سادگی به دست نمی‌آید؛ کار مداوم، تلاش و زحمت روزافزون طلب می‌نماید چنانچه خوانندگان آواز اکثراً به این مرحله از آوازخوانی دست نمی‌یابند و این دلیلی ندارد جز این‌که هیچگاه به فکر بازآفرینی و نوآوری نبوده و از ملودی‌ها و ساخته‌های مهبئی دیگران (اعم از گذشته و حال) استفاده نموده‌اند.^۲ خلاقیت و ابداع و دخالت دادن سلیقه در تلفیق گوشه‌ها و جابجایی‌های مناسب از طریق ساختار ملودی گوشه‌های کلیدی در بیش‌تر مقاطع باعث آن می‌شود تا خواننده و یا نوازنده از یک گوشه به منزله‌ی پلی استفاده نموده و به گوشه‌ی دیگر و نهایتاً به مقام دیگر و گام و دستگاه دیگر راه یابد.

۱. برای دستیابی به اطلاعات بیش‌تر جهت مرکب‌خوانی و شرایط حصول آن، رجوع کنید به کتاب راه و رسم منزل‌ها از نویسنده.

۲. بهترین مثال برای روشن شدن موضوع آن است که شما به صدای خوانندگان مختلف گوش کنید و خودتان درمی‌یابید، تشابه‌های آوازی و تقلیدهای کورکورانه باعث شده که حتی خبیره‌ترین افراد و بهترین گوش‌های آشنا به موسیقی درباره‌ی تشخیص و شناسایی صاحب صدا به اشتباه بیافتند و این ضعف در اکثر خوانندگان دیده‌وشنیده می‌شود و باید گفت در هر عصری خیلی مهم است که خواننده یا نوازنده‌ای شخصیت هنری منحصر به خود داشته باشد. «م»

بدان ای پسر، اگر خنیاگر باشی، همه راه‌های گران‌مزن و همه راه‌های سبک‌مزن که همه از یک نوع زدن شرم‌نیست، که آدمی همه یک‌طبع نباشد، همچنان که مجلس مختلف است. اما نگر که هر کسی چه راه دوست دارد ((قابوسنامه))

به گواهی متون نثر و نظم ادب پارسی، واژه ای (راه) با توجه به عرف موسیقایی آن به معنای (لحن، نغمه، مقام، داستان، پرده، نوا، آهنگ، گوشه، شعبه، سرود، آواز، طریقه‌ی خوانندگی و طریقه‌ی نوازندگی بکار گرفته شده است) و بر همین قیاس، زبیده است واژه‌ی راه با ریشه پارسی به جای لفظ مرکب که ریشه‌ی عرب‌داری دارد. در نوشتار و گفتارهای موسیقایی بکار گرفته شود و چنانچه در این کتاب جهت تداعی معانی مرکب خوانی و مرکب نوازی از اصطلاح راه گردانی استفاده گردیده است.

لزم راه گردانی در موسیقی ردیف دستگاهی ایران:

- ۱- تغییر دادن حالات حاکم بر فضای مخاطبین.
- ۲- تعویض تونالیت‌ها و مایه‌ی اولیه و متناسب سازی آن با گستره‌ی صدا.
- ۳- ارتباط منطقی گوشه‌های مختلف ردیف از لحاظ ساختار ملودیک.
- ۴- راهی از محدودیت گام آغازین.
- ۵- تجلی جلوه‌های حسی مختلف از موسیقی ردیف دستگاهی.
- ۶- نمایش تسلط و توانایی بر اجرای گام‌ها و بافت زنجیره‌ی ردیف.
- ۷- محدود نساختن ذهن‌شنوندگان از قالبهای محدود پیشین.
- ۸- بوجود آمدن شیوه‌ی آوازی و سازی نوین.

